

1915-06-29

AFSENDER

Stefan Sinding

MODTAGER

Helge Jacobsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Paris

Arkivplacering:
Glyptotekets arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Sinding takker for et fint brev fra Helge Jacobsen og udtrykker sin glæde over, at Helge har fundet sin 'tempelgerning'.

TRANSSKRIFTION

31 bis, rue Campagne 1re Paris 29 juni 1915.

Kjære Helge Jacobsen

Jeg har ikke paa lange Tider glædet mig som over det Brev, jeg fik fra Dig idag, og jeg følger den Skik, jeg har, naar det er muligt, at svare strax, brevet bliver da friskere og sandere.

Jeg forstaaer bedre, end de fleste mennesker vil kunne, hvad Du siger, at Du føler, Du er kommen paa Din rette Hylde, og jeg er vis paa, at Du har Ret. Jeg ved, hvad det vil sige, at gaa saa længe og vente, til man finder det Kald, man har Evner for. Jeg gik selv, til jeg blev 24 Aar, inden jeg fandt den vei, jeg skulde gaa, og jeg gik endnu 10 Aar, inden jeg slog igjennem. Du ved maaske ikke, at vi to i vor Barndom og Ungdom har prøvet den samme Tunge Skjæbne. Paa skolen og senere paa Universitetet kunde jeg slet ikke finde mig tilrette med grammatik og matematik og alle disse masser af sager, som de fleste kunne klare som en mis saa blev jeg anset som en Halvidiot, som aldrig kunde blive til nogen Ting. Jeg saa jo, at Du i Din Barndom maatte prøve det samme. Jeg vidste godt, at Du, naar Du blev en mand, vilde kaste alt dette af Dig, og jeg har saa mange, mange gange sagt det til Din Far. Menneskene har saa vanskeligt for at forstaa, at ofte de bedst begavede er langsommere i sin Udvikling end Folk flest. Det værste er, at vi selv Taber noget af vor Tro til os selv.

De siger, at Du har vanskeligt for at skrive og tror, at Du udtrykker Dig kluntet. Tro ikke det mere. Det er et ganske udmærket Brev, Du har glædet mig med, skrevet med stor Finfølelse og Stil, der er meget faa mennesker, som uden Fraser kan vise sin Ærefrygt for sin "Tempelgjerning" som Du kan i Dit Brev. Jeg ved nu med Klarhed, at Glyptotekets Skjæbne ligger i de rette Hænder.

Saa snart Krigen er forbi, vil jeg komme til Kjøbenhavn sammen med min Kone og glæder mig til at se Dig og til at finde mine Arbeider godt opstillede.

Min egen Portrætstatue er nu færdig. Skal jeg Tro, hvad alle siger, er det blevet et af mine aller betydeligste Arbeider. I Bronze kan jeg jo ikke faa den støbt nu, her bruges Bronzen til Kanoner eller lignende, og Kunsten

faar vente, saa længe denne frygtelige Kamp staar for Menneskenes Frihed og Civilisation - og for Frankrig. I deroppe saa lang borte kan ikke rigtig gjøre Eder noget Begreb, hvad vi føler her saa nær ved den gigantiske Kamp i vor Nærhed. Men dette vil jeg ikke skrive videre om, jeg skylder det Land, jeg nyder Gjæstfrihed i, at vise den yderste Discretion... Naa saa det var O, som stod bag det med min Statue. Jeg skal tie stil[le] om både dette og om alt, hvad Du nogensinde betror mig, vær altid Tryk overfor mig. Tror forresten, at denne lille Statue (i nøiagtig legemstørrelse) vil komme til at staa overordenlig interessant mellem alle de andre Arbeider jeg har gjort. Mindre monumentalt, men mere personligt. - "natten" er under Arbeide i Marmor, den vil tage lang Tid, da jeg agter at gennemføre den i materiale efter Natur. Desværre haster det vel næppe, under Krigen kan der jo ikke være Tale om at sende den hjem. Som Du ser, er jeg flittig og arbeider videre saa urolige Tider

det ogsaa er. Jeg er vist en af de faa Kunstnere her, som kan arbeide alvorligt nu. Alle tænker paa krigen, og den Seneste Kunst, jeg har set, har ikke været god. Jeg er spændt paa, hvad der vil komme, naar Freden kommer. Efter 1870 kom der her i Frankrig en storartet Blomstringstid. Din Far har jo forstaaet at samle næsten alle de bedste Skulpturer fra den Tid. Jeg skal, hvis Du vil, skrive Dig til om hvad der kan komme af Betydning i min Kunst, som jeg ofte skrev til Din Far. Skulde jeg stille .... Jeg blev afbrudt i mit Brev, og nu kan jeg ikke finde traaden igjen, saa vil jeg da ende med en venlig Hilsen til Dig og Dine Sødskende fra mig og min Kone.

Din Hengivne
Stephan Sinding

31 bis, rue Campagne Pere Paris 29 Juni 1915.

I

Kjære Helge Jacobson.

Jeg har ikke paa lang Tid gladet mig som
over det Brev, jeg fik for idag, og jeg følger den Skik,
jeg har, naar det er muligt, at svare strax, da det bli-
ver de friske og sande.

Jeg fortæller bedre, end de fleste Mennesker vil
kunne, hvad Du siger, at du føler. Du er kommen paa
den rette Hylde, og jeg er vi paa, at Du har Ret. Jeg ved
hvad det vil sige, at gaa saa længe og vente, til man
finder det Røde, man har søgt for. Jeg gik selv, til jeg
blev 24 Aar, inden jeg fandt den. Jeg skulde gaa, og
jeg gik endnu 10 Aar, inden jeg slog op. Du ved
maa ske ikke, at vi to i vor Barndom og Ungdom har
prøvet den samme tung Skjæbne. Paa Skolen og se-
nen paa Universitetet kunde jeg slet ikke finde mig
tilrette med Grammatik og Matematik og alle disse
Masser af Sager, som de fleste kunde klare som en Mis-
sion. Saa blev jeg ansat som en Natvidenskabsmand, som aldrig kunde bli-
ve til nogen Ting. Jeg saa jo, at Du i din Barndom maatte
prøve det samme. Jeg er ikke god, at det, naar Du blev
en Mand, vilde kaste alt dette af Dig, og jeg har saa mange,
mange Gange sagt det til din Far. Menneskene har en
nærkelighed for at fortælle, at ofte de hørt begavede en
langsomme i sin Udvikling med Folke flest. Det er det
er, at vi selv tager noget af vor Tro til os selv.

De siger, at Du har vanskelig for at skrive og tror, at

De udtrykker sig kluntet. Tro ikke det mere. Det er et ganske udmærket Brev. Du har glædet mig med, skrevet mig stor Tilfælde og Stil, der er meget for Mennesket, som uden Træer kan vise sin Orefrygt for sin Tempelgjerning; som du kan i dit Brev. Jeg ved nu med Sikkerhed, at Gylperabekets Skjæbne ligger i de rette Hænder.

- Saa snart Krigen er forbi, vil jeg komme til Hjørringhavs saunen med min Kone og glædes mig til at se Dig, og til at finde mine Arbeides godt opstillede.

Min nye Portrætskulptur er nu færdig. Skal jeg tro, hvad alle siger, er det blevet et af mine allerbedste Arbeider. I Romme kan jeg jo ikke se den stået nu, her bruges der, en til Kanoner eller lignende, og skulpturen faar uvent, saa lange denne frygtelige Kamp strax for Menneskenes Frihed og Civilisation - og for Frankrig. I deroppe saa langt borte kan ikke rigtig give mig Eders nøjagtige Begreb, hvad vi jales her saa nær ved den gigantiske Kamp i vor Nærhed. Men det vil jeg ikke skrive videre om, jeg skylder det sandt, jeg nu der Hjertelighed i, at give den yderste Discretion. --- Saa saa det var O, som stod bag det med min Skulptur. Jeg skal tie om det, haade om det, og om alt, hvad du ogsaa i den betror mig, vor altid tryk over for mig. Tro forresten, at denne lille Skulptur (i noget af de bedste) vil komme til at staa overordentlig interessant mellem alle de andre Arbeider, jeg har gjort, mine Bre monumentalt, men mere personligt. --- Madsen er uvent Arbeide i Marmor, den vil tage lang Tid, da jeg altsaa at gennemføre den i Materialer eller Statur. Tidligere haabte det vel neppe, under Krigen kan der jo ikke være Tale om at sende den hjem.

Som du ser, er jeg flittig og arbejder videre saa uregelmæssige Tider

det ogsaa er. Jy er vist en af de faa Kunstnere her, som kan
arbejde alvorligt nu. Alle tænker paa Krig, og den gamle
Kunst, jy har set, har ikke vort godt. Jy er spændt paa, hvad
der vil komme, naar Freden kommer. Efter 1870 kom der i
Frankrig en storartet Blomstringstid. Deri Far har jo
forbaat at samle næsten alle de bedste Sculpturer fra
den Tid. Jy skal, hvis De vil, skrive Dig til om hvad der
kan komme af Betydning i min Kunst, som jy ofte
skrev til Deri Far. Skulde jy skrive Brevet - - -
Jy blev afbrudt i mit Brev, og nu kan jy ikke finde Taa
den igjen, saa vil jy da ende med en ufuld Melosa
til Dig og Deri Fødskeude fra mig og min Hone.

Deri hejlsine
Stephan Lindberg.